

Неповторні барви поліського краю

СПОКОНВІКУ пісня величає працю, єднає коріння нашого родоводу, передається з покоління в покоління. І саме працівники культури покликані зберігати пісенні традиції, самобутню народну творчість, оновлювати її і розвивати.

Приємно відмітити, що в нашому мальовничому краї живуть і трудяться люди, в душах яких щедро проростає і розкривається глибоко народна культура і духовність. Мабуть, саме тому з таким ентузіазмом готувалися митці району до другого Всеукраїнського огляду народної творчості, покликаного дати новий потужний поштовх виявленню та становленню талантів.

Минулий рік був справді насичений піснями і танцями. Творчі звіти митців ще раз показали, що є на Поліссі, в нашій глибинці, справжні самородки. Не дивлячись на тяжкі умови праці, по-особливому виділялись сільські колективи з Довговолі, Суховолі, Заболоття, Балахович, Жовкинь, Полиць, Новаків та ряд інших. Порадували митці музичної школи та колегіуму, ансамбль народної музики (Микола Карпець).

По праву пишаємось ми народним аматорським чоловічим ансамблем "Верес", яким незмінно керує Федір Ромась, юними "Веселиками Полісся" з Жовкинь – чудовим дитячим фольклорним колективом, який нещодавно отримав звання народного, та юними театралами Рафалівської станції юних техніків.

Всього ж в огляді взяло участь сто колективів, в ньому було задіяно понад 1500 аматорів. Крайці з кращих взяли участь у святковому концерті до Дня незалежності України. Відрадно, що всі вони були відзначені райдержадміністрацією та районною радою дипломами, преміями та цінними подарунками.

А потім був заключний концерт у Рівному. 27 колективів (350 чоловік) демонстрували тут своє мистецтво. Наш чудовий "Верес" виступатиме в Палаці культури "Україна" як переможець обласного конкурсу.

Насиченими, нелегкими були трудові будні культармійців: шліфувалась кожна пісня, кожна мелодія, кожен звук. А прикрашали їх своїм непересічним талантом майстри декоративно-прикладного мистецтва, яким теж славиться Володимиреччина. Як не згадати майстра Валерія Колодія, прекрасних жінок-вишивальниць Катерину Мороченець, Надію Богдан, Тамару Курач чи Людмилу Кушнір, Наталію Мариніч, Олену та Тетяну Міцут? Маючи різний фах і покликання, переробивши безліч нагальної роботи, беруть вони в руки голку і творять на білому полотні радість. Без них не таким повноцінним був би наш побут.

НЕ ЗАЛИШАЮТЬСЯ осторонь загальних проблем і книгарні. Незважаючи на те, що працюють на пів або чверть ставки, бібліотекарі живуть творчим, неспокійним життям, постійно організовують цікаві літературні вечори, зустрічі, презентації нових видань, тижні дитячої книги і ряд інших заходів, роблять все від них залежне, щоб не пересихало невмируще, життєдайне джерело, яким є книга.

Є свої здобутки і в обох наших музичних школах – Володимирецькій і Рафалівській, в яких бережно плекають майбутні таланти. Значний досвід надбано в роботі краєзнавчого музею, яким опікується Лідія Поліщук і де ви завжди знайдете розуміння і підтримку.

Цієї святкової миті хочеться теплим і щирим словом згадати наших ветеранів і подякувати їм за те, що були вмільми наставниками-вчителями, що віддавали людям часточку свого серця, вкладаючи весь хист в улюблену справу. Це Ганна Слепенчук, Михайло Ярощук та Сергій Ткачук, про яких і сьогодні згадують в районі. Це Марія Концевич, Євдокія Фесюк, Михайло Савсюк, Ніна Шеліган та Софія Крупицька – прості, скромні люди. Це – Марія Устимчик, Надія Симонюк, Ніна Алексійчик, Ганна Крисюк, Марія Ковальчук, Надія Мацелик, які з юних літ чесно торували свою трудову стежину і працювали людям на радість. Та хіба всіх перерахуєш? Здоров'я вам, шановні, і всього найкращого.

У святковий день не прийнято зачіпати проблеми. Та вони є. І немало. Долати їх спільними зусиллями, шукати нових шляхів для подолання – основне наше завдання, наше покликання.

Тож творчої наснаги вам, колеги, щастя й добра, сімейного затишку. Творіть і держайте. Хай у Ваших серцях завжди живе пісня – наша прекрасна українська пісня.

Валентина МІЦУТА,